

В. А. Старков

Лобановський Валерій Васильович

ЛОБАНОВСЬКИЙ Валерій Васильович (06. 01. 1939, Київ – 13. 05. 2002, Запоріжжя, похов. у Києві) – тренер, футболіст (лівий і центральний нападник). Племінник [О. Бойченка](#). Майстер спорту (1960). Заслужений тренер України (1971) та СРСР (1975). Герой України (2002, посмертно). Орден «За заслуги» 3-го (1998) та 2-го (2002) ступ. Рубін. орден УЄФА (2002), орден ФІФА (2003; обидва – посмертно). Держ. нагорода СРСР. Навч. у Київ. (1956–64), закін. Одес. політех. інститут (1965). Вихованець футбол. школи № 1 (1952–55) та школи молоді (1955–57; обидві – Київ). Чемпіон (1961), срібний призер (1960) чемпіонатів СРСР. Один із кращих форвардів СРСР 1-ї пол. 1960-х рр. Виступав за команди «Динамо» (Київ, 1957–64), «Чорноморець» (Одеса, 1965–66), «Шахтар» (Донецьк, 1967–68, капітан), збірну команду СРСР (1960–61), олімп. збірну команду СРСР (1963, капітан; за обидві провів 2 гри). У вищій лізі чемпіонатів СРСР зіграв 253 матчі, забив 71 гол. У списках 33-х кращих футболістів СРСР – двічі на 2-му місці (1960, 1962). Тренери – М. Корсунський, В. Маслов, О. Ошенков, В. Соловійов, М. Чайка, В. Шиловський. Працював гол. тренером команд «Дніпро» (Дніпропетровськ, 1968–73), «Динамо» (Київ, 1973–82, 1984–90, 1996–2002), збір. команд СРСР (1975–76, 1982–83, 1986–90) та України (2000–01; у 1997–99 – тренер-консультант), ОАЕ (1990–93), Кувейту (1994–96). Найтитлованіший тренер в історії рад. футболу. Під його керівництвом збірна команда СРСР здобула бронз. нагороду 21-х Олімпійських ігор (м. Монреаль, Канада, 1976), срібну медаль чемпіонату Європи (Німеччина, 1988); збірна команда України була бронзовий призером Спартакіади народів СРСР (Москва, 1979); збірна Кувейту – бронзовий призером Азіат. ігор (Японія, 1994), переможцем Кубка Перс. затоки (Оман, 1996). До вищої ліги чемпіонатів СРСР вийшов «Дніпро» (1971); «Динамо» здобуло Кубок володарів Кубків європ. країн (1975, 1986), Суперкубок УЄФА (1975), Кубок СРСР (1974,

1978, 1982, 1985, 1987, 1990), України (1998–2000), стало чемпіоном СРСР (1974–75, 1977, 1980–81, 1985–86, 1990), переможцем (1997–2001), сріб. (1976, 1978, 1982, 1988) та бронз. (1979, 1989) призером чемпіонатів України. Як гравець відзначався чудовим дриблінгом і зміною напрямку руху, володів приціл. ударом із лівої ноги, блискуче виконував кутові удари. Видатний тренер-практик, один із найавторитетніших тренерів світ. футболу. Майстерно поєднував талант тренера зі здібностями організатора. Впровадив у практику передові досягнення спорт. науки, реалізовував принципи «системного» футболу, основу якого складають універсалізм футболістів, висока інтенсифікація гри. Найголовніше досягнення – утвердження авторитету спорт. клубу «Динамо» на міжнар. арені. Вид. «The Times» помістило ім'я Л. серед 50-ти найвизначніших тренерів світу (2007); у списку найкращих тренерів за версією ж. «World Soccer» посів 7-е місце (2013; обидва – Велика Британія). Серед вихованців та учнів – [С. Балтача](#), [А. Баль](#), [В. Безсонов](#), В. Белькевич, [І. Беланов](#), [О. Блохін](#), [Л. Буряк](#), В. Ващук, [В. Веремєєв](#), А. Гусін, [А. Дем'яненко](#), [В. Євтушенко](#), [О. Заваров](#), К. Каладзе, А. Канчельскіс, [В. Колотов](#), [А. Коньков](#), [О. Лужний](#), В. Лябик, [В. Матвієнко](#), [О. Михайличенко](#), [В. Онищенко](#), [С. Ребров](#), [С. Решко](#), [В. Трошкін](#), [М. Федоренко](#), [М. Фоменко](#), [О. Хацкевич](#), [В. Чанов](#), [А. Шевченко](#), [О. Шовковський](#), [С. Юран](#), [П. Яковенко](#). Автор кн. «Моделирование тренировки в футболе» (1985), «Тактика и стратегия в футболе» (1989; обидві – Київ, співавт.), «Бесконечный матч» (Москва, 1989). У Києві ім'ям Л. названо стадіон «Динамо» (2002), побл. входу до якого йому встановлено пам'ятник; у школі № 319, де він навч., відкрито мемор. дошку та мемор. музей. Від 2003 Федерація футболу України щороку проводить турнір пам'яті Л.

Рекомендована література

1. Аркадьєв Д. Футбол Лобановського. К., 1991;
2. Рахманин С. Справедливость силы // ЗН. 2002, 18–24 мая;
3. Харитонов Д., Франков А. Послесловие. К., 2002;
4. Максимов М. Король помер... Хай живе Король! // Спорт. газ. 2004, 9–12 січ.;
5. Корзаченко Ю. Опередивший время // Киев. ведомости. 2007, 12 мая;
6. Юрис Ю. Футбольный Микеланджело // Спорт-Экспресс. 2009, 12 янв.;
7. Карман Ю., Липенко А. ...И тогда эмир отправил сына за Лобановским // Команда. 2009, 14–15 мая.

Покликання на статтю:

Лобановський Валерій Васильович / В. А. Старков // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.]; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2016. – Режим

доступу: <https://esu.com.ua/article-55973>

2001-2023 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України
([докладніше](#)).